

Ez 36,26:

„A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.“

Obnova a vykoupení

V průběhu letošního roku se zamýšlíme nad různými podobami Božího milosrdenství inspirovaní apoštolským listem papeže Františka *Misericordia et misera* (v překladu *Milosrdenství a ubožáčka*). Tento list vydal papež v roce 2016, den po skončení Roku milosrdenství a zve nás skrze něj na cestu, po které jsme povoláni se ubírat v budoucnosti.

Tentokrát se klaníme Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu uprostřed dramatických událostí, na Velký pátek, v den, kdy Jeho zápas vrcholí. Ježíšovo srdce bylo pro nás probodeno, nechalo se doslova otevřít, aby se tak stalo obrazem lásky a vydanosti až do krajnosti.

Text papeže Františka dnes obrací naši pozornost k Božímu výkupnému dílu a k jeho plodům. Byli jsme zachráněni, hřích nemá poslední slovo, skrze setkání s Boží láskou si můžeme nechat „zahřát a ozdravit“ naše srdce a žít pravdivé bratrství. Ježíš jde cestou ke vzkříšení a tato jistota je zdrojem naší důvěry hledět na kříž s nadějí.

„Naučili jsme se, že Bůh se k nám sklání (Oz 11,4), abychom jej mohli také napodobovat skláněním se k bratřím. Stesk mnohých po návratu do domu Otce, který očekává jejich příchod, probouzejí také upřímní a velkodušní svědkové božské něhy. Svatá brána, kterou jsme v tomto milostivém roce prošli, nás uvedla na cestu čínorodé lásky, po níž jsme povoláni denně se ubírat s věrností a radostí. Na cestě milosrdenství je možné potkávat mnohé bratry a sestry, kteří natahují ruku, aby ji někdo mohl uchopit a jít společně.

Být nablízku Kristu vyžaduje stávat se bližním vůči bratřím, protože nic není Otcí milejší než konkrétní znamení milosrdenství. Ze samotné svojí povahy se milosrdenství stává viditelným a hmatatelným v konkrétním a dynamickém činu. Jeho zkušenost v plné jeho pravdě už se nevzdaluje, nýbrž neustále roste a proměňuje život. Je to autentické nové stvoření, které vytváří nové srdce schopné plně milovat a očišťuje oči, aby rozpoznávaly ty nejskrytější potřeby. Jak pravdivá jsou slova, jimiž se církev modlí při Velikonoční vigílii po čtení o stvoření: „Rozjímáme, Bože, o podivuhodném díle stvoření. Dej, ať pochopíme, že ještě větší je jiné tvé dílo: naše vykoupení“ (Římský misál, Velikonoční vigílie, Modlitba po prvním čtení).

Milosrdenství obnovuje a vykupuje, protože je setkáním dvou srdcí. Boží srdce jde vstříc tomu lidskému, zahřívá je a ozdravuje. Srdce z kamene se stává srdcem z masa (srov. Ez 36,26), schopným lásky navzdory vlastnímu hříchu. Tady je zřejmé, že je opravdu „novým stvořením“ (srov. Gal 6,15): jsem milován, tedy existuji; je mi odpuštěno, tedy se opět rodím k novému životu; byl jsem „omilosrdněn“ a proto se stávám nástrojem milosrdenství.“

Pohlédněme na kříž, který je důsledkem hříchu – s nadějí a s důvěrou, že Láska je vždycky větší. Po temnotě smrti přichází světlo vzkříšení a zve nás k Životu v milosrdenství.